

ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ในเขตท้องถิ่นตำบลห้วยไร่

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไร่

อ.เมืองอำนาจเจริญ จ.อำนาจเจริญ

สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

งานประชาสัมพันธ์

www.huayrai.go.th

โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๔๕๕๒-๓๙๑๘

วิธีการดำเนินชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น
ตำบลห้วยไร่ อำเภอมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ
ข้อมูล ณ วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙

.....

ประวัติความเป็นมาของ อบต.ห้วยไร่

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไร่ตั้งอยู่ที่ หมู่ ๖ บ้านห้วยไร่ ตำบลห้วยไร่ อำเภอมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ อยู่ทางทิศตะวันออกของอำเภอมืองอำนาจเจริญ ระยะห่างจากอำเภอมืองอำนาจเจริญ ประมาณ ๘ กิโลเมตร การเดินทางโดยรถยนต์ มี ๒ เส้นทาง คือ เส้นทางถนนลาดยางบ้านโคกจักษ์จั่น- ดงสีโท ถึงบ้านภักดีเจริญ หมู่ที่ ๕ ระยะทางโดยประมาณ ๘ กิโลเมตร และ เส้นทางถนนอรุณประเสริฐ (ถนนเส้นข้างธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาห้วยไร่) เดินทางถึง องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไร่ ระยะทางโดยประมาณ ๕ กิโลเมตร ตำบลห้วยไร่ แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๐ หมู่บ้าน และเป็น ๑ ใน ๑๙ ตำบล ในเขตอำเภอมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ ดังนี้

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไร่ ตั้งอยู่ ตำบลห้วยไร่ อำเภอมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ ระยะห่างจากกรุงเทพมหานคร ทางรถยนต์ ๕๘๕ กิโลเมตร มีประวัติความเป็นมาจากเดิมอยู่ในความปกครองของตำบลบุง ทำให้เป็นเขตอาณาประชากรที่หนาแน่นพอสมควรต่อมา พ .ศ. ๒๕๒๘ มีการรวบรวมหมู่บ้านต่าง ๆ ขอแยกเป็นตำบลห้วยไร่ขึ้น บริหารงานในรูปแบบของสภาตำบลห้วยไร่ มีฐานะเป็นนิติบุคคลต่อมาสภาตำบลห้วยไร่ ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไร่ เมื่อวันที่ ๒๓ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ ๑๑๓ ตอนพิเศษ (๕๒ ง. ลงวันที่ ๒๕ เดือน ธันวาคม พ .ศ. ๒๕๓๙) จนถึงปัจจุบันนี้ โดยมีพื้นที่รับผิดชอบในขั้นต้น จำนวน ๓๑,๓๓๐ ไร่ ๕๐.๑๒ ตารางกิโลเมตร และได้รับการยกฐานะขึ้นเป็น องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง เมื่อวันที่ ๑ เดือนพฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๑ ตาม มติ ก. อบต.จังหวัดอำนาจเจริญ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ เดือนมีนาคม พ .ศ. ๒๕๕๑ ลักษณะที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไร่ ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงสลับกับที่ราบลุ่ม แบ่งอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลคึมใหญ่
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลไก่อ่า
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลหนองมะแซว
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ และ ตำบลบุง

สภาพพื้นที่ทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไร่ เป็นพื้นที่ราบสูงสลับกับที่ราบลุ่ม เหมาะ

สำหรับการเกษตร ทำสวน และเลี้ยงสัตว์

ลักษณะภูมิอากาศ	เป็นแบบมรสุม มี ๓ ฤดู ดังนี้
ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม
ฤดูหนาว	เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์
ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงเดือนพฤษภาคม

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไร่ ประกอบด้วยหมู่บ้าน ๑๐ หมู่บ้าน มีพื้นที่อยู่ในเขต
รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไร่ ทั้งหมด ๑๐ หมู่บ้าน ดังนี้

๑. บ้านห้วยไร่	หมู่ที่ ๑
๒. บ้านหาดทรายมูล	หมู่ที่ ๒
๓. บ้านหนองตาไถ่	หมู่ที่ ๓
๔. บ้านโคกสว่าง	หมู่ที่ ๔
๕. บ้านภักดีเจริญ	หมู่ที่ ๕
๖. บ้านห้วยนา	หมู่ที่ ๖
๗. บ้านโคกช้างมะนาย	หมู่ที่ ๗
๘. บ้านหนองแสง	หมู่ที่ ๘
๙. บ้านหนองตาไถ่	หมู่ที่ ๙
๑๐. บ้านภักดีเจริญ	หมู่ที่ ๑๐

ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และการละเล่นพื้นเมืองประจำตำบลห้วยไร่

๑. งานประเพณีบุญบั้งไฟ เดือนพฤษภาคม
๒. งานแข่งขันกีฬาประจำตำบล เดือนเมษายน
๓. งานประเพณีสงกรานต์ เดือนเมษายน
๔. งานประเพณีเข้าปริวาสกรรมปฏิบัติธรรม เดือนมกราคม
๕. งานประเพณีบุญพระเวด เดือนมีนาคม
๖. งานประเพณีเข้าพรรษา เดือนกรกฎาคม

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไร่ ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ จึงมีความผูกพันกับ
ขนบธรรมเนียมประเพณี และผู้มีจิตใจเมตตา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีประเพณีเก่าแก่ที่ยึดมั่น และถือปฏิบัติสืบเนื่อง
กันมานาน เช่น

๑. **บุญบั้งไฟ** คือบุญเดือนหก เป็นประเพณีขอฝนที่มีมาตั้งแต่โบราณกาล การแห่บั้งไฟมักจะ
จัดเป็นขบวนพอรำ หรือเซิ้ง มีลีลาอ่อนช้อยงดงาม ตามประเพณีท้องถิ่น บั้งไฟมีหลายขนาดที่จัดแข่งขัน
๒. **ประเพณีสืบสานวัฒนธรรมประเพณีสงกรานต์และวันผู้สูงอายุ** กำหนดขึ้นในช่วงเดือนห้า
หรือเดือนเมษายนของทุกปี ในวันที่ ๘ หรือ ๙ หรือ ๑๐ ของเดือน โดยมีกิจกรรมต่าง ๆ คือ พิธีบุญตักบาตร ,
การละเล่นแสดงออกของผู้สูงอายุ , กิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้สูงอายุ ,รดน้ำขอพรผู้สูงอายุ ,
รับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน
๓. **ประเพณีปริวาสกรรมปฏิบัติธรรม** เพื่อเป็นการส่งเสริม ฟันฟู วัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม
ของพระภิกษุสงฆ์ อุบาสก อุบาสิกา และพุทธศาสนิกชน ได้ปฏิบัติธรรมตามหลักของพระพุทธศาสนา สังคมมี
ความสงบสุข ซึ่งได้จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงเดือนมกราคม ในระหว่างวันที่ ๒๐-๓๐ มกราคม ของทุกปี
จำนวน ๑๑ วัน
๔. **ประเพณีอนุรักษ์ ฟันฟู ประเพณีเข้าพรรษา** เพื่อเป็นการส่งเสริมอนุรักษ์ฟันฟู ประเพณี
วัฒนธรรมท้องถิ่นให้ยั่งยืน และสืบต่อกันมาตลอด เป็นการถวายสักการะแด่พระภิกษุสงฆ์

จำนวนประชากร

จำนวนหลังคาเรือน	๑,๕๘๓	หลังคา
จำนวนประชากร		
- ชาย	๒,๗๘๖	คน
- หญิง	๒,๗๖๓	คน
รวม	๕,๕๔๙	คน

ข้อมูลกำนันจากอดีต - ปัจจุบัน

๑. นายทอด	กมลรัตน์	กำนันตำบลห้วยไร่ คนแรก (ตำบลบุง)
๒. นายจักรี	อาจรชพันธ์	กำนันตำบลห้วยไร่ คนที่ ๒ (ตำบลบุง)
๓. นายสุข	นามบุตตี	กำนันตำบลห้วยไร่ คนที่ ๓
๔. นายจิตร	บุญเมือง	กำนันตำบลห้วยไร่ คนที่ ๔
๕. นายหลี่	ถามะพันธ์	กำนันตำบลห้วยไร่ คนที่ ๕
๖. นายสามารถ	ถามะพันธ์	กำนันตำบลห้วยไร่ คนที่ ๖
๗. นายเสเนียน	แพ่งจ่าย	กำนันตำบลห้วยไร่ คนที่ ๗
๘. นายวีระพันธ์	ชุษม	กำนันตำบลห้วยไร่ คนปัจจุบัน

ข้อมูลนายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไร่ อดีต - ปัจจุบัน

๑. นายจิตร	บุญเมือง	ประธานกรรมการบริหาร อบต.ห้วยไร่ (๒๕๔๐-๒๕๔๒)
๒. นายอุทัย	ทศบุตร	ประธานกรรมการบริหาร อบต.ห้วยไร่ (๒๕๔๒-๒๕๔๔)
๓. นายสีทน	ธรรมโรจน์	รักษาราชการแทนประธานกรรมการบริหาร อบต.ห้วยไร่ (๓ เดือน)
๔. นายนำไทย	สายทวี	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไร่ (๒๕๔๔-๒๕๔๘)
๕. นายสงค์กา	เสวีวงศ์	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไร่ (๒๕๔๘-๒๕๕๒)
๖. นายเทียนชัย	พลนีสัย	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไร่ (๒๕๕๒-๒๕๕๖)
๗. นายเสเนียน	แพ่งจ่าย	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไร่ (๒๕๕๖-๒๕๖๐)

ข้อมูลประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไร่ อดีต - ปัจจุบัน

๑. นายพันธ์	ถามะพันธ์	ประธานสภาตำบลห้วยไร่ (๒๕๔๐-๒๕๔๒)
๒. นายสม	นามบุตตี	ประธานสภาตำบลห้วยไร่ (๒๕๔๒-๒๕๔๔)
๓. นายประเทือง	จันทร์ป้อง	รักษาราชการแทนประธานสภาตำบลห้วยไร่ (ปี ๒๕๔๔ รักษาการฯ ๓ เดือน ลาออก)
๓. นายสงค์กา	เสวีวงศ์	ประธานสภา อบต.ห้วยไร่ (๒๕๔๔-๒๕๔๘)
๔. นายกฤตกร	ทองจันทร์	ประธานสภา อบต.ห้วยไร่ (๒๕๔๘-๒๕๕๒)
๕. นายกิตติพงษ์	ถามะพันธ์	ประธานสภา อบต.ห้วยไร่ (๒๕๕๒-๒๕๕๖)
๖. นายหนูเอี่ยม	เจริญรัตน์	ประธานสภา อบต.ห้วยไร่ (๒๕๕๖-๒๕๖๐)

ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น

“เขาเล่าว่า” ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น มีการช่วยเหลือตนเองให้อยู่รอด ด้วยการหารายได้มาจุนเจือครอบครัว โดยการโยกย้ายออกจากท้องถิ่น มารับจ้างทำงานในเขตที่มีความเจริญ เช่น ในเขตเกษตรก้าวหน้า โดยการรับจ้างทำงานในไร่นา ในปัจจุบันประเพณีดั้งเดิมของคนชนบท ที่ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการดำนา และเกี่ยวข้าว ที่เรียกกันว่า "ลงแขก" คือ เพื่อบ้านช่วยกันทำงานในไร่นา ซึ่งกันและกัน เพื่อให้งานเสร็จทันเวลา โดยไม่คิดค่าจ้างแต่อย่างใดนั้น ได้เลิกไปแล้วเกือบทั้งหมด เนื่องจากปัจจุบันวิถีการดำเนินชีวิตต้องอาศัยเงินมากขึ้น จึงต้องทำโดยการรับจ้าง ส่วนบางคนก็เข้าสู่ตัวเมือง หรือกรุงเทพฯ แล้วทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม เช่น ทอผ้า ผลิตอาหารกระป๋อง หรือการรับจ้างทั่วไป ในร้านอาหาร ภัตตาคาร บ้าน ที่อยู่อาศัย หรือเป็นกรรมกรแบกหาม ขับรถรับจ้าง ฯลฯ คนชนบทจึงเข้าปะปนกับคนเมือง วิถีชีวิตของคนชนบทก็ค่อยๆ เปลี่ยนไป ตามสภาพสิ่งแวดล้อมของเมือง ดำเนินชีวิตแบบคนเมือง เช่น ฟังวิทยุ และมีการคมนาคมขนส่งที่ทันสมัยมากขึ้น การกินอยู่ ก็ได้กินอาหารที่มีคุณค่ามากขึ้น เครื่องใช้ เช่น พัดลม และวิทยุ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเขามากขึ้น ความนิยมในเพลงลูกทุ่ง เริ่มเข้าแทนที่การละเล่นพื้นบ้าน เช่น หมอลำ

เครื่องอำนวยความสะดวกสบาย ความเจริญจากในเมือง ที่เปลี่ยนวิถีชีวิต ของคนชนบทในขณะเดียวกันความเป็นอยู่ของคนเมืองจะได้รับการนำไปสู่ชนบท เมื่อมีถนนและไฟฟ้าเข้าถึงท้องถิ่นชนบทนั้น คนชนบทที่มีฐานะดีพอสมควร ก็มีความต้องการสิ่งของเครื่องใช้ และเครื่องอำนวยความสะดวก เดียวกับที่คนในเมืองใช้ เช่น ใช้เตารีดไฟฟ้าแทนเตารีดถ่าน นุ่นกางเกงยีนส์ แทนการนุ่งกางเกงขาวนา หรือผ้าถุง สวมรองเท้า ไม่เดินเท้าเปล่า สูบบุหรี่แทนยาเส้น หุงข้าวทำกับข้าว โดยใช้เตาถ่าน ที่ฐานะดีหน่อยก็ใช้เตาแก๊ส ใช้รถจักรยานยนต์แทนจักรยาน รู้จักการใช้ส้วมซึมแทนส้วมหลุม เจ็บไข้ได้ป่วยก็ไปหาหมอที่สถานีอนามัย โรงพยาบาล หรือคลินิก ฯลฯ แต่ก็ยังมีชนบทที่อยู่ห่างไกลตัวเมือง ห่างไกลจากความเจริญ วิถีการดำเนินชีวิตก็ยังเป็นแบบเดิม เนื่องจากความยากจน ซึ่งปรากฏอยู่ในภาคต่างๆ ดังกล่าวไว้แล้ว คนชนบทยากจนเหล่านี้ ไม่มีรายได้เหลือพอที่จะซื้อหาสิ่งของเครื่องใช้ เครื่องแต่งกาย หรือแม้แต่อาหารการกิน ที่มีคุณค่าต่อร่างกาย เวลาเจ็บไข้ได้ป่วยก็อาศัยสมุนไพร เนื่องจากอยู่ห่างไกลจากสถานีอนามัย การดำรงชีวิตของเขาจะพึงธรรมชาติเป็นสำคัญ การทำการเกษตรเป็นแบบ พังน้ำฝน ปีใดฝนไม่ตกตามฤดูกาล ปีนั้นพืชผลก็เสียหาย ทำให้ไม่มีข้าวพอกิน พืชผล เช่น ปอ ข้าวโพด เสียหาย รายได้จากการขายพืชผลเหล่านี้ก็ลดลง เงินที่จะไปซื้อข้าวปลาอาหาร ก็น้อยลง ต้องได้รับความอดอยากขาดสารอาหารที่จำเป็นต่อชีวิตสิ่งต่างๆ เหล่านี้ จำเป็นที่จะต้องได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้น ซึ่งเป็นหน้าที่ที่คนชนบทเอง และคนไทยทุกคนจะต้องร่วมมือกัน และให้ความช่วยเหลือ ให้ชนบทยากจนส่วนนี้ มีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความพออยู่พอกิน ไม่ต้องอดอยากหิวโหยต่อไป เพราะคนชนบทยากจนเหล่านี้ เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ถ้าคนส่วนใหญ่อยู่ ง่ายอ่อนแอ ประเทศชาติก็จะขาดความมั่นคง

บ้านเรือนสมัยก่อน

การดำเนินวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ทำการเกษตรหลังจากฤดูทำนาปลูกผักสวนครัวปลอดสารพิษ

ชุดเจาะป๋อบาดาลใช้เพื่อการเกษตร

สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในท้องถิ่น
ตำบลห้วยไร่ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ

๑. ลานพระเวส

ลานพระเวส เป็นสถานที่แหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจอีกสถานที่หนึ่งในเขตรับผิดชอบตำบลห้วยไร่ เชื่อมตำบลคึมใหญ่ ตั้งอยู่ทางทิศเหนือบ้านหาดทรายมูล หมู่ที่ ๒ ตำบลห้วยไร่ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ เป็นเส้นทางหนึ่งที่สามารถเดินทางไปยังอ่างเก็บน้ำห้วยสีโท ตำบลหนองมะแซวได้

๒. บำหาดทรายขาว

บำหาดทรายขาว ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ บ้านหนองตาใกล้ ตำบลห้วยไร่ อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ มีเนื้อที่ประมาณ ๒๐ ไร่ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ มีความอุดมสมบูรณ์ มีต้นไม้ธรรมชาติ นอกจากนี้จะเป็นแหล่งอาหารชั้นดีของชาวบ้านหนองตาใกล้แล้ว บำหาดทรายขาว ยังเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ใช้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ซึ่งได้แก่ พิธีกรรมปฐมาภิเษกรรม ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไร่ ร่วมกับประชาชนชาวตำบลห้วยไร่ จัดขึ้นทุกๆปี

๓. วัดดอยสวรรค์

หมู่ที่ ๓ บ้านหนองตาใกล้ ตำบลห้วยไร่ อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ มีสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่เชิดหน้าชูตาหลายแห่ง เป็นที่รู้จักของบรรดานักท่องเที่ยวมาช้านาน นั่นก็คือ พระมงคลมิ่งเมือง ประดิษฐานอยู่ภายในพุทธอุทยานและวัดถ้ำแสงเพชร บนยอดภูเขาขาม มีเจดีย์คล้ายเจดีย์นครปฐม พร้อมมหาวิหารตั้งเด่นสง่า สะดุดตาอย่างสวยงามเมื่อมองจากถนนข้างล่างขึ้นไปนอกจากนี้ยังมีถ้ำ แสงเพชร ถ้ำโคนอน ถ้ำค้างคาว ฯลฯ ให้นักท่องเที่ยวได้เดินชมอย่างเพลิดเพลิน โดยเฉพาะระหว่างทางจะได้สัมผัสแมกไม้نانานาพันธุ์ พร้อมเสียงนกกา จิ้งจันเรไรหลากหลายชนิดขับกล่อ ่อมเป็นเสียงเพลงเพลิดเพลินอยู่ตลอดเวลา ทำให้จิตใจสบายคงพอจะคลายเครียดลงได้บ้าง

สำหรับวันนี้จะพาท่านไปขึ้นภูเขาเตี้ยๆ สูดอากาศบริสุทธิ์บนยอดเขา ที่เรียกว่า ดอยสวรรค์ ท่ามกลางป่าไม้نانานาพันธุ์ปกคลุมขึ้นเขียวชอุ่มชุ่มชื้นหัวใจพร้อมกราบไหว้ขอพรจากพระพลังแผ่นดินที่ประดิษฐานอยู่บนยอดเขาสูงอีกด้วย

๔. วัดโนนโพนเมือง

วัดป่าโนนโพนเมือง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ บ้านห้วยนา ตำบลห้วยไร่ อำเภอมือ อำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ เดิมวัดป่าโนนโพนเมืองเป็นหมู่บ้านเก่าแก่เมื่อหลายร้อยปีที่แล้ว ได้มีการเล่ากันว่าเมื่อครั้งมีผู้คนจำนวนมากไม่ยอมพยายามล่องเรือเพื่อไปขุดหาเงินทองที่ฝังอยู่ใต้ดิน แต่ก็ไม่มีใครรายใดสามารถเข้าไปได้ เนื่องจากมีภูตผีเฝ้าบริเวณดังกล่าวเอาไว้ โดยปรากฏให้เห็นเป็นแสงประหลาดๆ จนไม่มีใครกล้าเข้าไปใกล้บริเวณดังกล่าวอีกเลย และนอกจากนี้ยังพบว่ายังมีใบเสมาจำนวนมากค่อยไหลขึ้นมาจากดินจนปรากฏให้เห็นเด่นชัดในปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีชีปะขาวคำ ได้เข้ามาพำนักที่วัดป่าโนนโพนเมือง ต่อมาได้บวชเป็นพระ ได้ทำการสร้างศาลาและบูรณะวัดป่าโนนโพนเมือง แต่จำพรรษาอยู่ได้แค่เพียงระยะสั้นๆ พระปู่คำก็ได้ไปจำพรรษาที่วัดอื่นปัจจุบันมีพระจำพรรษาอยู่เพียงรูปเดียว คือ ปู่หนู

วัดดอยสวรรค์ ตั้งอยู่เขตบ้านหนองตาใกล้ ตำบลห้วยไร่ อำเภอมือ อำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ ถือว่าเป็นวัดใหม่ จัดตั้งเมื่อปี ๒๕๒๓ มีอายุ ๓๒ ปี หลวงปู่สิงห์ จันทโชโต เป็นเจ้าอาวาสองค์แรก (มรณภาพแล้ว) สาเหตุที่ต้องใช้พื้นที่บนภูเขาโค้งและภูเข็ด เป็นที่ตั้ง เนื่องจากเมื่อครั้งหลวงปู่สิงห์จำพรรษาอยู่ที่วัดสำราญนิเวศน์ อ.เมืองจ.อำนาจเจริญ ขณะนั่งปฏิบัติธรรม นิมิตว่า ที่ภูเขาโค้งและภูเข็ด เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เกิดประกายแสงสีทองจากท้องฟ้าลงมาสู่ภูเขาโค้งและภูเข็ดที่อยู่บ่อยครั้ง จึงเหมาะสมที่จะต้องสร้างปูชนียสถานสำคัญขึ้นบริเวณดังกล่าว เพื่อเป็นที่สักการะ ยึดเหนี่ยวทางจิตใจของพุทธศาสนิกชน จึงเป็น ที่มาของการก่อสร้างพระพลังแผ่นดินขึ้น เมื่อปี๒๕๔๓ ใช้เงิน ๖ ล้านบาทจึงแล้วเสร็จ โดยได้รับการสนับสนุนจาก นพค.๕๑ จ.อำนาจเจริญ แหวงการทางอำนาจเจริญ และประชาชนชาวอำนาจเจริญทุกคน

พระพลังแผ่นดิน ประดิษฐานอยู่บนหน้าผาเขาโค้ง พระพักต์ มองไปทางทิศตะวันออก เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง ๑๒ เมตร วัดจากฐานถึงยอดพระเศียรสูง ๓๐ เมตร ฐานด้านหน้าสลักเป็นรูปดอกบัวและรูปปลา ส่วนฐานด้านล่างข้างหน้ามีพระพุทธรูป ๑ องค์ และด้านข้างภาพแกะสลักหลวงปู่สิงห์ถือน้ำแก้ว ท่ามกลางพุทธศาสนิกชนนั่งกราบไหว้ ล้อมรอบ ส่วนทางขึ้นฐานพระพลังแผ่นดินขึ้นได้ ๔ ทาง โดยมีเสาปูนปั้นเป็นรูปดอกบัวประจำทั้ง ๔ ทางขึ้น

ส่วนการเดินทางขึ้นเขาโค้งสะดวกสบายมาก จากศาลาการเปรียญไปจนถึงยอดเขาทำด้วยถนนวนคอนกรีตเสริมเหล็กอย่างดี มีความปลอดภัยมาก

ปัจจุบัน วัดดอยสวรรค์ มีพระครูวัฒน์ สมภารย์ เป็นเจ้าอาวาส ปกครองพระสงฆ์ ๓ รูป และเมื่อวันที่ ๒ เม.ย.๕๕ ที่ผ่านมาได้ต้อนรับสามเณรที่บวชภาคฤดูร้อน เพื่อถวายในวันคล้ายวันพระราชสมภพสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จำนวน ๒๐ รูป มรรคนายก ๑ คน แม่ชีไม่มี เป็นวัดสังกัดธรรมยุติกสาขาวัดสำราญนิเวศน์ พระอารามหลวง ตำบลบุง อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ

นอกจากนี้ วัดดอยสวรรค์ ยังมีสระน้ำเลี้ยงปลาหลายชนิด ซึ่งกำหนดเป็นเขตอภัยทาน เมื่อนักท่องเที่ยวกลับจากกราบไหว้พระพลังแผ่นดินแล้วก็จะแวะให้อาหารปลา หรือนำปลามาปล่อยเพื่อเป็นการทำบุญสร้างกุศลด้วย

สำหรับศาลาการเปรียญผสมอุโบสถ ก่อสร้างแล้วเสร็จเมื่อปี ๒๕๔๕ ภายในประดิษฐานพระประธาน เรียกว่า พระประธานปฐมทรงเครื่องหน้าตักกว้าง ๑.๓๐ เมตร สูง ๓ เมตร ด้านขวาจะมีรูปเหมือนหลวงปู่สิงห์ หล่อด้วยทองแดงอยู่ด้วย

ในส่วนของกุฏิ หรือที่พักสงฆ์ เมื่อเดินทางจากถนนข้างล่างขึ้นไปก็จะมองเห็นกุฏิไม้สิบหลังปลูกสร้างอยู่ตามซอกหลืบเขาไปจนถึงวัดดอยสวรรค์ ด้วยระยะทาง ๒ กิโลเมตร

สำหรับนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปวัดดอยสวรรค์ โดยเริ่มต้น จากตัวเมืองอำนาจเจริญ ที่สี่แยกไฟแดง (หอนาฬิกา) ไปทางทิศตะวันออก ตามถนนอรุณประเสริฐ ระยะทาง ๓ กิโลเมตร เลี้ยวซ้ายสามแยกบ้านดอนหวาย เข้าถนนลาดยางดอนหวาย-บ้านคิมใหญ่ ตำบลบนาแต่ ราว ๓ กิโลเมตร ก็จะเห็นป้ายวัดดอยสวรรค์ด้านขวามือ เลี้ยวเข้าไปผ่านหมู่บ้านเหล่าเจริญอีก ๔ กิโลเมตร ก็จะถึงสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ นั่นก็คือ วัดดอยสวรรค์

จากนั้นขึ้นเขาไปอีกราว ๒ กิโลเมตร ก็จะพบเห็นพระพลังแผ่นดินอยู่บนหน้าผายอดเขา กราบไหว้ขอพรเสร็จแล้ว ก่อนกลับควรแวะสนทนาธรรม ฟังธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจากพระครูวัฒน์ สมภารย์ เพื่อเป็นกำลังใจในการทำงานต่อไป

๕. วัดพันธุวิชา

เมื่อปี พ.ศ. ๒๒๑๐ วัดบ้านอีเป้ในสมัยนั้นเดิมที่ตั้งอยู่ที่ทิศตะวันตกของหมู่บ้าน ดิตเขตแดนดอนปู่ตา **จากการบอกเล่า** ของผู้เฒ่าผู้แก่ในการดำรงชีวิตจะอยู่ในกรอบมีกฎระเบียบของเจ้าที่บรรพชนและบรรพบุรุษ เจ้าที่เจ้าทางดีชาวบ้านก็จะอาศัยอยู่ได้ วัดบ้านอีเป้ครั้งแรกยังเป็นวัดร้างอยู่ในสมัยนั้น

เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๔๐ ชาวบ้านอีเป้จึงมาตั้งวัดใหม่ทางด้านทิศตะวันออกของบ้าน ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลภักดีเจริญในปัจจุบัน

เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๖๐ ได้เกิดไฟไหม้ศาลาวัด ทำให้ชาวบ้านจัดประชุมประชาคมหมู่บ้าน เพื่อหาสถานที่ก่อสร้างวัดใหม่ เพราะตามความเชื่อไฟไหม้ถือว่าเป็นรางไม่ดีใครฝ่าฝืนจะมีภัยตามมาภายหลัง

เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๖๑ จึงมีการ ก่อสร้างวัดใหม่ขึ้นมาอีกครั้ง โดยก่อสร้างทางทิศใต้ของหมู่บ้านอย่างถาวร ซึ่งในสมัยนั้นยังไม่มี การแต่งตั้งเจ้าอาวาสอย่างเป็นทางการ เมื่อมีบ้าน มีวัด มีคนเข้ามาอาศัยรวมตัวกันมากขึ้น ชาวบ้านมีความต้องการอยากให้ลูกหลานได้เรียนหนังสือ แต่สมัยนั้นยังไม่มีครู ก็ให้ พระอยู่ในวัดเป็นครูสอนหนังสือแก่เด็กในชุมชนเท่าที่จะสอนได้ เพื่อให้อ่านออกเขียนได้ ในสมัยต่อมาก็มีพระอาจารย์ครูพันธ์ ได้สอนหนังสือให้แก่ลูกหลานชาวบ้านอีเป้เรื่อยมา

เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๖๔-๒๓๖๗ มีการแต่งตั้งพระสังฆราช จึงมีการแต่งตั้งพระอาจารย์ครูพันธ์ เป็นเจ้าอาวาสวัดบ้านอีเป้เป็นรูปแรก และมีเจ้าอาวาสหลายรูปต่อมา

เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๒ มีการตั้งชื่อวัดขึ้นใหม่ตามความเหมาะสม และเป็นนามชื่ออุป ฌมายุรูปแรกและเป็นเจ้าอาวาสรูปแรกตั้งแต่นั้นมา

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ มีพระอาจารย์เขียน ถาวโร เป็นเจ้าอาวาส ท่านเป็นพระที่ มุ่งมั่นในการพัฒนา ช่วยผลักดันให้ชาวบ้านมีส่วนร่วมในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านประเพณีต่าง ๆ ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ ด้านคมนาคม ท่านได้นำพาชาวบ้านขุดบ่อน้ำภายในวัด ขุดสระน้ำ ในหมู่บ้านและวางแปลนหมู่บ้านโดยก่อสร้างถนนให้ตรง ทะลุถึงกันทุกซอย ไม่อ้อมโค้ง ก่อสร้างถนนเชื่อมหมู่บ้านโดยการนำของท่านเอง ท่านเป็นพระที่ไม่ มีพิธี ไม่ย่อท้อ ฉันทภัตตาคารตามทุ่งนา ตามป่าบ้างตามสมควร จนเป็นที่รักใคร่ของชาวบ้านอีเป้ตลอดมา

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๖ พระอาจารย์เขียน ถาวโร ท่านได้อาพาธและมรณภาพ ทำให้ศิษย์ ยานุกิษย์ ชาต ผู้นำในการพัฒนาอยู่ช่วงระยะหนึ่ง

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๐ มีพระปทุม รักษาการแทนเจ้าอาวาสวัดบ้านอีเป้

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔ พระอาจารย์ค้าย สนุดจิตโต เป็นเจ้าอาวาสวัดบ้านอีเป้ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ พระอาจารย์ค้าย ได้ย้ายมาอยู่ที่จังหวัดมุกดาหาร เมื่อไม่มีพระวัดก็ มีผู้ดูแลทรัพย์สินภายในวัด ทางผู้ใหญ่บ้านและกรรมการหมู่บ้าน จึงได้ไปนิมนต์หลวงปู่สุขใจ ทนุสนาโร มาจำพรรษาและแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดบ้านอีเป้ ต่อมาท่านได้ย้ายไปอยู่ที่จังหวัดมุกดาหาร

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๖ มีการก่อสร้างศาลาการเปรียญหลังใหม่แทนหลังเก่าและได้ลื้อหลังเก่าออกในการก่อสร้าง ซึ่งพระครูนวล ได้นำผ้าป่าจากศิษยานุศิษย์ ญาติโยมอยู่ทางจังหวัดหนองคาย ร่วมกับชาวบ้านอีเป้ ร่วมบริจาคเงินสมทบในส่วนหนึ่งจนแล้วเสร็จภายใน ๕ ปี และได้มีการเปลี่ยนชื่อหมู่บ้านจากบ้านอีเป้ เป็น บ้านภักดีเจริญ โดยพระครูนวล ได้ยื่นคำขอจากสมเด็จพระญาณสังวร พระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ว่าบ้านภักดีเจริญ แปลว่า “เจริญด้วยความสามัคคี” ในการพัฒนาวัดหรือบ้าน และบุคลากร บ้านภักดีเจริญถือได้ว่าได้แก้ววิเศษมาครอบครอง ไม่ว่าจะประสงค์สิ่งไหน ก็จะมีผู้จิตศรัทธามาร่วมจนสิ่งนั้นเกิดก่อเป็นรูปธรรมเสร็จสมบูรณ์ และมีผู้บริจาคที่ดินเพิ่มจากเดิม ๙ ไร่ ปัจจุบันที่วัดภักดีเจริญรวมทั้งสิ้นจำนวน ๑๑ ไร่ ๒ งาน

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้แต่งตั้งพระอธิการปรีชา กมโร เป็นเจ้าอาวาสจนถึงปัจจุบัน และเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระครูประดิษฐ์ปัญญาคุณ

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ก่อสร้างกุฏิกตัญญูขึ้นเป็นกุฏิ หลังไม้ครึ่งปูน ทั้งหลังสร้างด้วยไม้ประดู่ มีผู้บริจาคไม้หลายครอบครัว ชาวบ้านร่วมกันบริจาคทรัพย์ตามกำลังศรัทธาทันทีทุกทิศ จนการก่อสร้างกุฏิแล้วเสร็จ และมีการพัฒนาต่อมาเรื่อย ๆ จนถึงปัจจุบัน

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ก่อสร้างกุฏิพระสงฆ์ ศาลาปฏิบัติธรรม ห้องน้ำ และรั้วรอบกำแพงวัดงบประมาณในการก่อสร้างได้มาจากเจ้าภาพภักดีผ้าป่ามาจากจังหวัดหนองคาย ญาติโยมที่ศรัทธานับถือพระครูนวล หรือพระราชรัตนาลงกรณ์ ท่านเป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดโพธิ์ชัย อันที่ประดิษฐานหลวงพ่อบุญรอดที่ชาวหนองคายและชาวลาวเคารพนับถือ รวมทั้งจังหวัดอื่น ๆ ที่ใกล้เคียง เจ้าคณะจังหวัดหนองคายในปัจจุบัน ซึ่งพระราชรัตนาลงกรณ์ เป็นคนบ้านภักดีเจริญ และเป็นลูกศิษย์พระอาจารย์เขียน ถาวโร อดีตเจ้าอาวาสวัดพันริ้ว

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้อันเชิญหลวงพ่อบุญรอดมาประดิษฐาน ณ วัดพันริ้ว หมู่ที่ ๕ บ้านภักดีเจริญ ตำบลห้วยไร่ อำเภอมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ

